
FOLKETINGET



Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer

Dato: 7. april 2016

Foreløbigt referat fra Europaudvalgets møde 1/4-16

Til brug for Europaudvalgets møde fredag den 8. april 2016 omdeles foreløbigt referat fra Europaudvalgets møde den 1. april 2016, hvor udlændige-, integrations- og boligministeren forelagde forordningsforslaget om den europæiske grænse- og kystvagt til forhandlingsoplæg.

Med venlig hilsen

Niels Yde,
Udvalgsassistent

Dato: fredag den 1. april 2016
Tidspunkt: kl. 10.30
Sted: vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Finn Sørensen (EL) og Zenia Stampe (RV).

Desuden deltog: udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg.

FO Punkt 1. Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, forordning (EF) nr. 863/2007 og Rådets beslutning 2005/267 samt udkast til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæisk agentur til søfartssikkerhed (EMSA) og udkast til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 768/2005 om oprettelse af et EF-Fiskerikontrolagentur (EFCA)

– Foreløbig politisk enighed/ generel indstilling

KOM (2015) 0671, KOM (2015) 0667, KOM (2015) 0669

KOM (2015) 0671 – bilag 2 (samlenotat)

KOM (2015) 0667 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat om ændring af EMSA-forordningen)

KOM (2015) 0669 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur)

Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 8 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd den 17.-18. december 2015)

EUU alm. del (15) – bilag 363 (Europa-Kommissionens faktaark om schengenreglerne)

EU-note (15) – E 21 (EU-note om Fælles grænse- og kystvagtagentur)

EUU alm. del (15) – bilag 475 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 453 (udvalgsmødereferat side 558, senest behandlet i EUU 23/2-16)

Formanden bød ministeren velkommen og nævnte, at det havde været vanskeligt at vide, hvad man som formand skulle stille op med den mail, ministeren havde sendt rundt aftenen før uden om sekretariatet til en ordførermailliste, der vist også var mangelfuld.

Udlændinge- og integrationsministeren: Den mail, der blev sendt rundt i aftes, var bare ment som en service. Meningen var at give et overblik, fordi det var et ret stort samlenotat, der var blevet oversendt, og derfor tænkte jeg, at det kunne være rart at have det i mere komprimeret form. En anden gang kan jeg gøre det mere klart, hvad formålet var.

Jeg vil gerne takke udvalget for med kort varsel at give mig mulighed for at forelægge en vigtig sag til forhandlingsoplæg. Det drejer sig primært om forslaget om en europæisk

grænse- og kystvagt, som Kommissionen fremsatte som en del af sin grænsepakke i december. Allerede på Det Europæiske Råds møde lige før jul tilkendegav stats- og regeringscheferne, at forslaget skulle behandles hurtigt, så det kunne vedtages under det nederlandske EU-formandskab. Og denne opfordring er blevet gentaget flere gange sidenhen. Og det hollandske formandskab har været effektivt, så effektivt, at der nu lægges op til generel indstilling (foreløbig politisk enighed i Rådet) allerede på Corepermødet i næste uge med henblik på formel politisk enighed på RIA-mødet den 21. april.

Den fremrykkede beslutningsproces i Rådet er årsagen til, at jeg allerede i dag ønsker at tage forhandlingsoplæg vedrørende forslaget om en europæisk grænse- og kystvagt såvel som vedrørende de to underordnede forslag om ændring af forordningen om oprettelse af et europæisk agentur til søfartssikkerhed (EMSA) og forslaget om ændring af forordningen om oprettelse af et EF-Fiskerikontrolagentur (EFCA). Udvalget har fået tilsendt et revideret samlenotat omhandlende både forslaget om en europæisk grænse- og kystvagt og de to underordnede forslag. Jeg vil først orientere om hovedforslaget, som er forslaget om en europæisk grænse- og kystvagt.

Jeg skal nævne, at jeg gav en længere redegørelse for forslagernes centrale elementer forud for RIA-mødet den 25. februar og igen forud for RIA-mødet den 10.-11. marts. Jeg vil derfor i dag fokusere på de centrale punkter, hvor forslaget om en europæisk grænse- og kystvagt har flyttet sig.

Grænse- og kystvagtforslaget

For det første indebærer forslaget, at de situationer, hvor agenturet kan iværksætte en hurtig indsats, er præciseret og udvidet. Det drejer sig om situationer, hvor en medlemsstat ikke træffer de foranstaltninger, den er blevet pålagt på baggrund af en såkaldt sårbarhedsvurdering. Der kan endvidere være tale om situationer, hvor en medlemsstat oplever et meget stort migrationspres på sine ydre grænser, men ikke har anmodet agenturet om tilstrækkelig hjælp, eller hvor medlemsstaten har anmodet om hjælp, men ikke samarbejder tilstrækkeligt om implementeringen af de nødvendige foranstaltninger.

For det andet har Rådet fået mere at skulle have sagt. Det gælder f.eks. i forhold til beslutninger om iværksættelse af hurtige grænseindsatser på de ydre grænser. Det betyder, at det nu er Rådet – og ikke Kommissionen – der skal træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger, agenturet skal træffe i forhold til en medlemsstat.

For det tredje er konsekvensen af, at en medlemsstat ikke efterkommer Rådets afgørelse, nu udtrykkeligt reguleret. Det betyder, at Rådet som en sidste udvej vil kunne henstille, at en eller flere medlemsstater genindfører grænsekontrol ved de indre grænser.

For det fjerde er det nu klart, at Danmark i forbindelse med deltagelse i agenturet vil være forpligtet til at bidrage med 29 grænsevagter til en stående pulje på 1500 personer. [Det svarer til Danmarks andel af EU's generelle budget, nemlig 1,92 %.]

Herudover kan Danmark blive bedt om at oplyse, hvor meget personale man i øvrigt kan bidrage med. En sådan anmodning vil blive fremsat af agenturet, sådan som det sker allerede i dag.

For det femte styrker forslaget muligheden for samarbejde med tredjelande gennem agenturets koordination af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande om grænseforvaltning og tilbagesendelse. Formålet med samarbejdet med tredjelande skal være at fremme europæiske standarder.

For det sjette oprettes der tre puljer af personale, som stilles til rådighed af medlemsstaterne med henblik på tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU. De enkelte medlemsstaters bidrag forhandles i forbindelse med årlige bilaterale aftaler.

Den første pulje består af observatører til tvangsmæssige tilbagesendelser. Observatørerne skal overvåge og sikre, at tilbagesendelsesoperationer sker korrekt, og at fundamentale rettigheder respekteres.

Derudover oprettes en pulje af ledsagere til tvangsmæssige tilbagesendelser, som skal ledsage tredjelandsstatsborger uden lovligt ophold i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer. Den tredje pulje skal bestå af tilbagesendelsesspecialister, som bl.a. har til opgave at identificere bestemte grupper af tredjelandsstatsborgere, skaffe rejsedokumenter fra tredjelande og fremme konsulært samarbejde.

Da der er tale om en Schengenrelateret retsakt, vil Danmark på grund af retsforbeholdet ikke deltage i vedtagelsen af retsakten. Danmark skal inden 6 måneder efter den endelige vedtagelse af retsakten meddele, at man vil gennemføre retsakten i dansk ret. Gør Danmark ikke det, vil de øvrige medlemsstater og Danmark skulle overveje, hvilke passende foranstaltninger, der skal træffes.

Regeringen støtter forslaget, idet det er vurderingen, at det vil bidrage til en styrkelse af forvaltningen af de ydre grænser – både i forhold til sikkerheden i EU og i forhold til håndtering af migrationsstrømmene.

Regeringen har på linje med de fleste andre medlemsstater understreget vigtigheden af, at den kommende styrkelse af kontrollen ved den ydre grænse respekterer medlemslandenes nationale grænseforvaltningskompetence. I den forbindelse kan jeg oplyse, at Justitsministeriet har bekræftet, at formandskabets kompromisforslag, som det foreligger, ikke indebærer afgivelse af suverænitet, og at forslaget derfor ikke rejser spørgsmål i forhold til grundloven, når Danmark tiltræder forslaget på mellemstatsligt grundlag.

3. EFCA- og EMSA-forslagene

Som jeg tidligere har orienteret udvalget om, omfatter Kommissionens oprindelige grænsepakke også forslag om at udvikle et samarbejde mellem det nye grænse- og kyst-

vagtsagentur og EU-Fiskerikontrolagentur (EFCA) og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA). Formålet er at forbedre synergien mellem de tre agenturer.

Dette nye samarbejde fremgår af alle tre forslag.

Jeg skal gøre opmærksom på, at de to underordnede forslag ikke er Schengen-relaterede. Derfor deltager Danmark i vedtagelsen af disse forslag. Da de to forslag som nævnt er underordnede, giver deres vedtagelse kun mening, når hovedforslaget vedtages. Jeg kan i øvrigt henvise udvalget til de tidligere oversendte grund- og nærhedsnotater.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går på, at man fra dansk side på Coreper den 6. april tilkendegiver:

- at Danmark støtter initiativer, der bidrager til at sikre en integreret grænseforvaltning af EU's ydre grænser,
- at Danmark er positivt indstillet over for det seneste foreliggende hovedforslag samt de to underordnede forslag, som de foreligger på nuværende tidspunkt, og
- at Danmark efter endelig vedtagelse af forslaget til en europæisk grænse- og kystvagt meddeler, at vi vil gennemføre forslaget i dansk ret.

Til sidst skal jeg blot orientere om, at den formelle politiske enighed forventes markeret på det næste RIA-rådsmøde, der som nævnt finder sted den 21. april.

Kenneth Kristensen Berth kunne ikke se, at der var tilgået ham en mail, selv om han havde gransket sin indbakke ganske nøje.

Han havde haft en opfattelse af, at forslaget skulle gøre det muligt at fjerne de nationale indre grænsekontroller. Både statsministeren og EU-toppen havde tilkendegivet, at nu fik man styr på de ydre grænser, så man kunne afskaffe den indre grænsekontrol. Han var skuffet. Han kunne ikke se, hvordan forslaget skulle føre til færre asylansøgere i Europa.

Han havde noteret sig, at der var kommet svar på nogle spørgsmål stillet af Enhedslisten, bl.a. spørgsmål nr. 40. I besvarelsen kunne man læse, at den måde man praktiserer Frontex-samarbejde på i operation Poseidon er, at man samler folk op og sejler dem sikkert i land i Europa. Når man øger Frontex' operationer, øger man sandsynligheden for at blive opdaget og højner dermed muligheden for at komme i land i Europa. Derfor mente han, forslaget ville få den modsatte konsekvens og tiltrække folk. Det var så vidt han havde forstået ikke det, der var hensigten. Forslaget adresserer ikke Europas nuværende udfordring.

Han bad ministeren bekræfte, at reglerne for at genindføre grænsekontrol i enkeltlande ikke er berørte. Fra Dansk Folkepartis synspunkt var man godt nok langt fra at være i

mål. Han var klar over, at der var nogle konventioner, man ville sige var i vejen, men han hørte statsministeren være villig til at se på grundloven, og syntes at han så også burde være villig til at se på de internationale konventioner, der trods alt ikke havde samme retsværdi som den.

Finn Sørensen undrede sig over, at ministeren sagde, at Danmark er forpligtet til at stille med et vist antal personer og til at bidrage økonomisk, når det er omfattet af retsforbeholdet. Så er Danmark jo kun forpligtet, hvis et flertal i Folketinget inden for seks måneder beslutter, at man vil gå med i forslaget. Det skulle nemlig blive en vane at tage glæderne på forskud og betragte flertallet som en selvfølge. Han håbede, det var en fortalelse.

Enhedslisten kunne ikke støtte forslaget, som man – stik modsat Dansk Folkeparti – så som et skridt i retning af Fort Europa med endnu højere mure omkring EU. Det var et dårligt signal at sende i en situation, hvor millioner af mennesker flygter fra krig og undertrykkelse. De seneste års udvikling har til fulde demonstreret, at EU ikke er i stand til at finde humanitære, værdige og retfærdige løsninger på den største flygtningekrise siden anden verdenskrig. I stedet for at fokusere på at holde folk ude, burde de europæiske lande arbejde tæt sammen om at fordele de flygtninge, der er i Europa, og om at hjælpe massivt i nærområderne, sådan at det store flertal af syriske krigsflygtninge, der befinder sig i nabolandene, kan få en tålelig tilværelse der. Grunden til, at de flygter fra nabolandene, er, at de lever under meget kummerlige vilkår. Så længe, flygtningene føler sig presset til at begive sig ud på livsfarlige sejladser, er der brug for omfattende redningsindsatser frem for kystbevogtning.

Det fremgik efter Finn Sørensens mening klart af forslaget, at der var tale om suverænitetsafgivelse. En del af det bygger på samarbejde, men det stod klart, at en del af formålet med oprettelsen af agenturet – som man ikke vil kalde grænsepoliti eller-vagt, selv om det vel er det, det er på vej til at blive – er, at det skal ”sikre den praktiske gennemførelse af foranstaltninger i tilfælde af situationer, der kræver hurtig handling ved de ydre grænser, at det skal tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og interventioner i forbindelse med tilbagesendelse.” Når man tillader Rådet, at det skal kunne pålægge medlemslandene ganske bestemte handlinger i forbindelse med bevogtningen af deres egne grænser, har man passeret en rød linje med hensyn til medlemsstaternes suverænitet. Finn Sørensen kunne godt se, at forslaget var mildnet i forhold til Kommissionens oprindelige ideer, men som han så det, benyttede man sig bare af en omfattende krise til at komme igennem med yderligere skridt i retning af europæisk forbundsstat. Det var Enhedslisten imod.

Formanden bød Jan E. Jørgensen velkommen i udvalget som ny EU-ordfører.

Jan E. Jørgensen takkede og nævnte, at den omtalte mail var blevet sendt ud dagen før kl. 17.08, og at Kenneth Kristensen Berth stod på modtagerlisten.

Peter Hummelgaard Thomsen syntes, det var interessant at høre Dansk Folkeparti og Enhedslisten ytre modstand mod forslaget af så forskellige grunde. I forlængelse af Finn Sørensen's spørgsmål spurgte han, hvordan forslaget stod i forhold til det danske retsforbehold.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at der ikke var et problem i forhold til retsforbeholdet. Danmark kan tiltræde aftalen inden for seks måneder.

Ministeren bekræftede, at Kenneth Kristensen Berth stod på modtagerlisten, men noget tydede på, at der skulle sendes mails ud på en anden måde fremover.

Ministeren gav Finn Sørensen ret i, at Danmark er ikke forpligtet til noget, med mindre man tiltræder aftalen. Men i og med at hun håbede at kunne skaffe et flertal, havde hun sagt som hun gjorde. Til gengæld havde han ikke ret i, at der var tale om en suverænitetssafgivelse. Det fremgik af artikel 39 stk. 1, 2 og 3, at det er national ret, der gælder. Derfor havde Justitsministeriet vurderet, at der ikke var tale om suverænitetssafgivelse. Hun noterede sig, at Enhedslisten var imod forhandlingsoplægget.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at aftalen skulle ses bredere og i forbindelse med aftalen med Tyrkiet, og i forbindelse med, at man generelt skal have styr på de ydre grænser, men i høj grad også med, at der skal gang i tilbagesendelserne, som er afgørende for, om migranter kommer til Europa. Hvis man på forhånd ved, at man ikke opnår asyl, eller i hvert fald at der er meget ringe chance for det, og at man bliver tilbagesendt, når man får afslag på sin asylansøgning, vil man være mindre tilbøjelig til at søge til Europa.

Ministeren bekræftede Kenneth Kristensen Berth i, at man på sigt arbejder hen imod afskaffelse af national grænsekontrol. De åbne grænser var en fælles værdi, man kunne dele eller ej. Man kan fortsat have national grænsekontrol rundt omkring, men for ministeren og andre var den frie bevægelighed mellem de europæiske lande en værdi i sig selv. Det var nok derfor, statsministeren havde udtalt sig, som han havde.

Kenneth Kristensen Berth opfordrede ministeren til at skrive, hvordan hun har det med den frie bevægelighed på Facebook. Hun ville nok finde ud af, at en del af hendes følgere er uenige i det synspunkt.

Til Jan E. Jørgensen sagde han, at det var bekymrende, at han havde indsigt i, hvad der lå i hans indbakke. At det ovenikøbet var forkert, gjorde det ikke bedre.

Kenneth Kristensen Berth ville faktisk ønske, at det var, som Finn Sørensen skitserede det – bortset fra den sidste sætning om det forenede Europa. Men desværre mindede det, Finn Sørensen kaldte Fort Europa, mere om Siegfriedlinjen end om Fort Knox. Man kan sagtens overskride grænserne. Han syntes ikke, man gik vidt nok for at forhindre det. Muligvis fordi de færreste lande var parat til at udfordre de internationale konventioner.

Kenneth Kristensen Berth bed mærke i, at det ifølge ministeren isoleret set ikke ville få nogen effekt på antallet af asylansøgere til Europa. Det ville vise sig, om aftalen med Tyrkiet ville komme til at virke. Ifølge hans oplysninger var der endnu ikke sendt nogen tilbage, men en del var kommet derfra, alene til Lesbos var der to dage før kommet 800 personer. Var det rigtigt forstået, at ministeren mente, det ville have en afskrækkende effekt? Hvis det var det, hun mente, var han meget uenig. Kenneth Kristensen Berth mente, at effekten ville være, at folk blev mere motiverede til at tage til Europa, fordi muligheden for at blive fisket op i Middelhavet bliver større. Dansk Folkeparti havde gransket det, for de var jo enige i, at der var behov for mere kontrol med de ydre grænser. Det her adresserede bare ikke behovet. Grænsekontrol skal indebære, at man kan sende nogle væk. Det risikerede at blive en papirtiger, og derfor støttede Dansk Folkeparti ikke forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen takkede ministeren for at indrømme, at det var en fortalelse, når hun på forhånd havde forudsat, at hun kunne samle et flertal. Det kunne være en påmindelse om, at det faktum, at der nærmest er et snoretræksflertal i Folketinget ikke skulle blive vanetænkning. Selv om man nogenlunde kan regne med en tilslutning, bør det være en diskussion i hver enkelt tilfælde, selv om nogen sikkert synes, det er irriterende.

Han forstod ikke, at ministeren ikke mente, der var tale om suverænitetsafgivelse. Han stolede på, at regeringen havde fremlagt det, som det stod i de juridiske tekster. Men når man så på beskrivelsen af, hvad der kunne iværksættes, hvis en medlemsstat ikke efter Rådets og Kommissionens opfattelse træffer de nødvendige foranstaltninger, og hvis man så på de beføjelser og opgaver, som agenturet får, så kunne han ikke se andet end en afgivelse af suverænitet på et meget følsomt område. Måske har man en opfattelse af, at den allerede er afgivet på området. Kunne man få oversendt et notat om, hvordan man ser på de beføjelser, der overgives til agenturet, og den magt, Kommissionen får til at pålægge medlemsstater bestemte handlinger. Det er da at gribe ind i en medlemsstats ret til at afgøre, hvordan den vil vogte sine grænser, hvem den vil lukke ind, og hvem den vil sende ud.

Peter Hummelgaard Thomsen spurgte, hvad den britiske position havde været. Det betyder en del for dem, også i forhold til revisionen af Dublinforordningen. Den type indgribende foranstaltninger, der er lagt op til, kan spille en rolle i valgkampen.

Kenneth Kristensen Berth tilføjede, at Dansk Folkeparti ligesom Enhedslisten havde svært ved at se det som andet end suverænitetsafgivelse, hvis et medlemsland kan påtvinges foranstaltninger for grænsekontrol. Det ville han også gerne have et notat om.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at briterne ikke er med, fordi de ikke er med i Schengen, men de har støttet styrkelsen af de ydre grænser.

Ministeren forsikrede Finn Sørensen om, at det ingenlunde var irriterende at diskutere med Enhedslisten. Hun ville sørge for at få udarbejdet et godt notat om suverænitetsafgivelse. Det er tung jura, som dårligt kunne forklares på stående fod. Hvis Finn Sørensen og Kenneth Kristensen Berth listede op, hvad de præcis gerne ville have svar på, skulle hun nok sørge for at give dem svar på det.

Ministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at hun var uenig i, at det ingen effekt ville have. Hun så det som en styrkelse af kontrollen med de ydre grænser og rammerne for tilbagesendelse. Hun mente vitterligt, at det ville have en afskrækkelseseffekt, når man ser migranter blive sendt tilbage. Det kan være med til at forhindre nogle i at tage den farefulde rejse, og det er med til at ødelægge menneskesmuglernes forretning. Derfor mente hun, det kan begrænse antallet. Det var bare vigtigt at se det samlet.

Formanden syntes, spørgsmålet om Storbritannien og det at være uden for Schengen og dermed uden for denne aftale. For at være helt sikker spurgte hun om, hvorvidt det mandat, ministeren bad om, handlede om positionen i Bruxelles. Der lå vel ikke nødvendigvis en tilkendegivelse af, hvad Danmark så skal gøre, i det. Formanden ville gerne være helt sikker på, om de skulle tage stilling til den danske holdning til forslaget, eller til, om man efterfølgende skal tilslutte sig det resultat, der kommer. Det var væsentligt, hvad Storbritannien mente – netop fordi de stod uden for Schengen. I forslaget lå der også i formandens øjne den mulighed at stå udenfor og dermed komme i samme situation som Storbritannien. Det var vigtigt at være klar på, hvad der blev truffet beslutning om.

Jan E. Jørgensen undrede sig over Kenneth Kristensen Berth ikke brød sig om, at han kunne se, hvilke mails han havde fået. Han troede ellers, at Dansk Folkeparti var åbenhedsfanatikere. Hvis de også kunne se, der var behov for en offentlighedslov, ville det være godt. Han vidste ikke, hvilke mails, der lå i Kenneth Kristensen Berths indbakke, han kunne bare i sin egen indbakke se, hvem der ellers havde modtaget mailen.

Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg – efter moden overvejelse, naturligvis, der var ikke tale om snoretræk her. Apropos syntes han engang imellem, der var tendens til snoretræksreaktioner hos dansk Folkeparti og Enhedslisten, som længe havde kritiseret EU for ikke at komme med en løsning på flygtninge- og migrantkrisen. Så kom der et bud på en aftale med Tyrkiet og nu også et om fælles grænsekontrol og kystbevogtning. Og så er man også imod det. Det virker som om, man er imod for at være imod, fordi mange vælgere er EU-kritiske. Men nu kommer der et løsningsforslag. Det får ikke flygtningekrisen til at forsvinde, men det vil uden tvivl mindske dens omfang.

Udlændinge- og integrationsministeren sagde, at formandens udlægning var helt korrekt. For at få det helt på plads opsummerede hun de tre punkter, hun ønskede opbakning til: for det første, at Danmark støtter initiativer, der bidrager til at sikre en integreret grænseforvaltning af EU's ydre grænser, for det andet at Danmark er positivt indstillet over for det seneste foreliggende hovedforslag og de to underforslag, som de foreligger på nuværende tidspunkt, og for det tredje at Danmark efter endelig vedtagelse af forsla-

get til en europæisk grænse- og kystvagt meddeler, at man vil gennemføre det i dansk ret. Det var fuldstændig korrekt, at når det bliver vedtaget, tilkendegiver Danmark, at man påregner at tiltræde, mens så har man den seks måneders periode til endelig at beslutte sig for at tiltræde den.

Formanden takkede for præciseringen og opsummerede: Udvalget skulle tage stilling til, hvad de mente om forslaget, ikke men ikke til, om det skulle gennemføres i Danmark. Det ville komme bagefter i en selvstændig proces.

Finn Sørensen takkede for præciseringen.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Zenia Stampe sagde, at Radikale Venstre støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden sagde, at nu de vidste, hvad præcis de tog stilling til, var det vigtigt at få svar på spørgsmålet om Storbritanniens holdning til sagen, nu de stod uden for aftalen.

Udlændinge- og integrationsministeren svarede, at Storbritannien havde støttet styrkelsen af de ydre grænser varmt. Hun tilbød at vende tilbage på enten den eller den anden måde, når man nåede længere frem i processen, og redegøre for, hvad Storbritannien havde tilkendegivet, for det havde ganske rigtigt stor relevans.

Formanden opsummerede, at udvalget også ville få et notat om suverænitetsafgivelse, og at ministeren i den forbindelse havde bedt Enhedslisten og Dansk Folkeparti præcisere, hvad de gerne ville have svar på. Hun bad derfor de to partier sende stikord til sekretariatet.

Formanden konkluderede, at der var opbakning til regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det. Alternativet og Liberal Alliance havde forud for mødet meddelt skriftligt, at de støttede forhandlingsoplægget.